

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci navrhovateľky: **M. T.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Nových Zámkoch**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. ObPÚ-279-07/11626/MP zo dňa 25. októbra 2007, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 42 Sp 7/2007-19 zo dňa 25. februára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 42 Sp 7/2007-19 zo dňa 25. februára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil v záhlaví uvedené rozhodnutie odporcu, ktorým ako príslušný orgán podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodol v reštitučnej veci navrhovateľky tak, že táto nespĺňa podmienky uvedené v § 2 ods. 1 a v § 3 a žiadne ustanovenie § 2 zákona, preto navrhovateľke nenavracia vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v katastrálnom území H., bola zapísaná v bývalej pozemkovej knihe ako PK vl. č. X., parc. č. X. – roľa o výmere 10 620m² a nemá ani nárok na náhradu v zmysle § 6 zákona. Krajský súd nepovažoval opravný prostriedok navrhovateľky za dôvodný a rovnako ako odporca dospel k záveru, že navrhovateľka nie je oprávnenou osobou

podľa § 2 zákona a nespĺňa predpoklady § 3 zákona. K námietke navrhovateľky, že odporca rozhodoval aj podľa zákona č. 180/1995 Z.z., a v tomto prípade nepostupoval správne, pretože si voči nej nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z ustanovení § 5 ods. 4, 5, 6, 7, § 4 a § 6 tohto zákona, súd správne konštatoval, že predmetom konania bolo rozhodnutie odporcu o nároku navrhovateľky na navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 503/2003 Z.z. a uvedenie zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov bolo len presným označením zákona.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, v ktorom uviedla, že rodičia jej nebohého manžela kúpili pozemky od Štátneho pozemkového úradu v Bratislave. Správny orgán pri vykonávaní registra obnovenej evidencie pôdy neupozornil dotknutých vlastníkov pozemkov o spôsobe navrátenia vlastníctva k parcele č. X. a preto si nemohli uplatniť svoje nároky podľa uvedeného zákona. Uviedla, že netrvá na navrátení vlastníctva ale žiada o vrátenie finančnej čiastky, ktorú jej predkovia zaplatili za cudzie pozemky.

Odporca uviedol, že trvá na svojom vyjadrení, ktoré predložil v konaní pred krajským súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní, na nariadenom pojednávaní, na ktoré sa navrhovateľka ani odporca napriek riadnemu predvolaniu nedostavili a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom súdneho preskúmovacieho konania je rozhodnutie odporcu, ktorým rozhodol o reštitučnom nároku navrhovateľky tak, že jej nenavrátil vlastníctvo k pozemku parc. č. X. – roľa o výmere 10 220m² zapísaného v PKV č. X., k.ú. H. a nepriznal jej ani nárok na náhradu podľa § 6 zákona, pretože nepreukázala splnenie zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 2 ods. 1, 2 a § 3 zákona.

Konanie bolo začaté na podklade navrhovateľkinho písomného uplatnenia práva na navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 503/2003 Z.z., ktorým sa domáhala vydania náhradného pozemku alebo finančnej náhrady.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka si uplatnila nárok k pozemkom, ktoré v roku 1944 kúpili rodičia jej nebohého manžela od Štátneho pozemkového úradu v Bratislave, pričom vlastníctvo nadobúdateľov ani pozemok parc. č. X. nebol zapísaný v pozemkovej knihe. Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise je zrejmé, že v súčasnosti je dotknutý pozemok vo vlastníctve právnych nástupcov pôvodného pozemno-knižného vlastníka.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa zákona je to, aby oprávnená osoba, ktorá si uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade podľa § 5 ods. 1 súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1 a 2 zákona ako aj to, že dotknutý pozemok prešiel v rozhodnej dobe, t.j. od 25.02.1948 do 01.01.1990 na štát alebo inú právnickú osobu na základe skutočností, ktoré sú taxatívne uvedené v § 3 ods. 1, 2 a 3 zákona.

Podľa § 2 ods. 1 právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25.02.1948 do 01.01.1990 (ďalej len „rozhodujúce obdobie“) spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 2 ods. 2 zákona, ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3 zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

- a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, a ktorý nadobudol celé dedičstvo,
- b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičského podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,
- c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,
- d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,
- e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

Pretože dotknutý pozemok neprešiel na štát alebo inú právnickú osobu spôsobom uvedeným v § 3 zákona a navrhovateľka nie je oprávnenou osobou nespĺňa ani podmienky pre poskytnutie náhrady podľa § 6 zákona. Na náhradu spočívajúcu v poskytnutí náhradného pozemku alebo finančnej náhrady má nárok iba oprávnená osoba, ktorá spĺňa podmienky zákona uvedené v § 2 ods. 1, 2 a iba za pozemky, ktoré v rozhodnom období prešli na štát alebo na inú právnickú osobu a ku ktorým nie je možné navrátiť vlastníctvo pre zákonné prekážky uvedené v § 6 ods. 1 zákona.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď rozhodnutie odporcu potvrdil, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s jeho záverom

stotožnil a preto rozsudok krajského súdu podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporca podľa zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. marca 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová